

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2017/2455

z dnia 5 grudnia 2017 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE ⁽³⁾ przewiduje procedury szczególne poboru podatku od wartości dodanej (VAT) od podatników niemających siedziby świadczących usługi telekomunikacyjne, nadawcze lub usługi świadczone drogą elektroniczną na rzecz osób niebędących podatnikami.
- (2) Dyrektywa Rady 2009/132/WE ⁽⁴⁾ przewiduje zwolnienie z VAT w odniesieniu do importu małych przesyłek o nieznaczonej wartości.
- (3) W ocenie tych procedur szczególnych wprowadzonych w dniu 1 stycznia 2015 r. wskazano szereg obszarów wymagających poprawy. Po pierwsze, dla mikroprzedsiębiorstw mających siedzibę w państwie członkowskim i okazjonalnie świadczących takie usługi w innych państwach członkowskich należy zmniejszyć obciążenia związane z wymogiem przestrzegania obowiązków w zakresie VAT w państwach członkowskich innych niż ich państwo członkowskie siedziby. Należy zatem wprowadzić ogólnowspólnotowy próg, do którego świadczenie tych usług te nadal podlegałyby VAT w ich państwie członkowskim siedziby. Po drugie, bardzo uciążliwy jest obowiązek spełnienia wymogów w zakresie fakturowania, które to wymogi obowiązują we wszystkich państwach członkowskich, w których świadczone są usługi. W związku z tym, aby zminimalizować obciążenia dla przedsiębiorstw, zasadami dotyczącymi fakturowania powinny być przepisy mające zastosowanie w państwie członkowskim identyfikacji usługodawcy korzystającego z procedur szczególnych. Po trzecie, podatnicy niemający siedziby we Wspólnocie, ale zarejestrowani do celów VAT w państwie członkowskim (na przykład dlatego, że prowadzą w tym państwie członkowskim okazjonalne transakcje podlegające VAT) nie mogą korzystać ani z procedury szczególnej dla podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty, ani z procedury szczególnej dla podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty. W związku z tym tacy podatnicy powinni być uprawnieni do korzystania z procedury szczególnej dla podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty.
- (4) Ponadto ocena procedur szczególnych dla opodatkowania usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług świadczonych drogą elektroniczną wprowadzonych w dniu 1 stycznia 2015 r. wskazuje, że wymóg przedłożenia deklaracji VAT w terminie 20 dni od zakończenia okresu rozliczeniowego objętego deklaracją

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 30 listopada 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 345 z 13.10.2017, s. 79.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2009/132/WE z dnia 19 października 2009 r. określająca zakres stosowania art. 143 lit. b) i c) dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do zwolnienia z podatku od wartości dodanej przy ostatecznym imporcie niektórych towarów (Dz.U. L 292 z 10.11.2009, s. 5).

stanowi zbyt krótki termin, w szczególności w przypadku świadczenia usług za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnej, interfejsu lub portalu, kiedy usługi świadczone za pośrednictwem takiej sieci, interfejsu lub portalu uznaje się za świadczone przez operatora sieci, interfejsu lub portalu, który to operator musi zebrać informacje do wypełnienia deklaracji VAT od każdego usługodawcy. Ocena wykazała także, że wymóg wprowadzania korekt w deklaracji VAT za dany okres rozliczeniowy jest dla podatników bardzo uciążliwy, gdyż może się okazać, że będą oni musieli wielokrotnie przedkładać kilka deklaracji VAT za każdy kwartał. W związku z tym termin przedłożenia deklaracji VAT należy przedłużyć z 20 dni do końca miesiąca następującego po zakończeniu okresu rozliczeniowego, a podatnikom należy zezwolić na wprowadzanie korekt do poprzednich deklaracji VAT w kolejnej deklaracji zamiast w deklaracjach za okres rozliczeniowy, którego korekty dotyczą.

- (5) Aby podatnicy świadczący usługi inne niż usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi świadczone drogą elektroniczną na rzecz osób niebędących podatnikami nie musieli być identyfikowani do celów VAT w każdym poszczególnym państwie członkowskim, w którym usługi te podlegają VAT, państwa członkowskie powinny zezwolić podatnikom świadczącym takie usługi na korzystanie z systemu IT do rejestracji oraz do deklarowania i zapłaty VAT, umożliwiając im deklarowanie i zapłatę VAT od tych usług w jednym państwie członkowskim.
- (6) Urzeczywistnienie rynku wewnętrznego, globalizacja i postęp technologiczny doprowadziły do gwałtownego wzrostu handlu elektronicznego, a co za tym idzie sprzedaży towarów na odległość – zarówno towarów dostarczanych z jednego państwa członkowskiego do innego, jak i z terytoriów trzecich lub państw trzecich do Wspólnoty. Należy dostosować do tych zmian stosowne przepisy dyrektyw 2006/112/WE i 2009/132/WE, uwzględniając zasadę opodatkowania w miejscu przeznaczenia, konieczność ochrony dochodów podatkowych państw członkowskich, stworzenia równych warunków działania dla usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług świadczonych drogą elektroniczną, które to usługi są świadczone przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji, należy zatem rozszerzyć na wewnątrzspółnotową sprzedaż towarów na odległość; należy ponadto wprowadzić podobną procedurę szczególną dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich. Aby jasno określić zakres środków mających zastosowanie do wewnątrzspółnotowej sprzedaży towarów na odległość i sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, należy zdefiniować te pojęcia.
- (7) Znacząca część sprzedaży towarów na odległość – zarówno dostarczanych z jednego państwa członkowskiego do drugiego, jak i z terytoriów trzecich lub państw trzecich do Wspólnoty – jest ułatwana poprzez użycie elektronicznego interfejsu, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub inne podobne środki, z częstym wykorzystaniem rozwiązań opartych na magazynach typu fulfilment (ang. *fulfilment warehouses*). Państwa członkowskie mogą wprawdzie postanowić, że osoba inna niż osoba zobowiązana do zapłaty VAT będzie solidarnie odpowiedzialna za zapłatę VAT w takich przypadkach, okazało się to jednak niewystarczające, by zapewnić skuteczny i efektywny pobór VAT. Aby osiągnąć ten cel i zmniejszyć obciążenie administracyjne dla sprzedawców, administracji podatkowych i konsumentów, konieczne jest zatem włączenie podatników, którzy ułatwiają sprzedaż towarów na odległość poprzez użycie takiego elektronicznego interfejsu, w proces poboru VAT z tytułu takiej sprzedaży poprzez wprowadzenie przepisu, zgodnie z którym uznaje się, że to ci podatnicy są osobami dokonującymi takiej sprzedaży. W przypadku sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich do Wspólnoty powyższe należy ograniczyć do sprzedaży towarów, które są wysyłane lub transportowane w przesyłkach o rzeczywistej wartości nieprzekraczającej 150 EUR, powyżej której wymagane jest pełne przywozowe zgłoszenie celne do potrzeb celnych.
- (8) Przechowywanie ewidencji przez okres co najmniej dziesięciu lat w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług realizowanych przez podatników i ułatwianych poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki, jest konieczne, by wspomóc państwa członkowskie w sprawdzaniu, czy VAT z tytułu tych dostaw towarów i świadczenia usług został prawidłowo rozliczony. Okres dziesięciu lat jest zgodny z istniejącymi przepisami dotyczącymi przechowywania ewidencji. W przypadku gdy ewidencja obejmuje dane osobowe, powinna być ona zgodna z unijnymi przepisami dotyczącymi ochrony danych.
- (9) Aby ograniczyć obciążenia dla przedsiębiorstw korzystających z procedury szczególnej dla wewnątrzspółnotowej sprzedaży towarów na odległość, należy znieść obowiązek wystawiania faktury w odniesieniu do takiej sprzedaży. Aby zapewnić takim przedsiębiorstwom pewność prawa, definicja tych dostaw towarów powinna wyraźnie wskazywać, że stosuje się ona także w przypadku, gdy towary są transportowane lub wysyłane na rzecz dostawcy, również wtedy gdy dostawca pośrednio uczestniczy w transporcie lub wysyłce tych towarów.

- (10) Zakres stosowania procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich powinien być ograniczony do sprzedaży towarów o rzeczywistej wartości nieprzekraczającej 150 EUR, które są wysyłane bezpośrednio z terytorium trzeciego lub państwa trzeciego do nabywcy we Wspólnocie; powyżej tej wartości wymagane jest pełne przywozowe zgłoszenie celne do potrzeb celnych. Towary podlegające akcyzie należy wyłączyć z zakresu stosowania tej procedury, gdyż akcyza jest częścią podstawy opodatkowania na potrzeby VAT przy imporcie. Aby uniknąć podwójnego opodatkowania, należy wprowadzić zwolnienie z podatku od wartości dodanej przy imporcie towarów deklarowanych na mocy tej procedury szczególnej.
- (11) Ponadto, aby uniknąć zakłócenia konkurencji pomiędzy dostawcami ze Wspólnoty i spoza niej oraz uniknąć uszczuplenia dochodów podatkowych, należy usunąć zwolnienie dla importu towarów w małych przesyłkach o nieznacznej wartości przewidziane w dyrektywie 2009/132/WE.
- (12) Podatnik korzystający z procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich powinien mieć możliwość ustanowienia pośrednika mającego swoją siedzibę we Wspólnocie jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT i wypełnienia obowiązków określonych w procedurze szczególnej w imieniu tego podatnika i na jego rzecz.
- (13) Aby chronić dochody podatkowe państw członkowskich, podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty korzystający z tej procedury szczególnej powinien mieć obowiązek ustanowienia pośrednika. Obowiązek ten nie powinien jednak mieć zastosowania, jeżeli podatnik ten ma siedzibę w państwie, z którym Unia zawarła porozumienie o wzajemnej pomocy.
- (14) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania niniejszej dyrektywy w zakresie ustanowienia wykazu państw trzecich, z którymi Unia zawarła porozumienie o wzajemnej pomocy o zakresie zbliżonym do zakresu dyrektywy Rady 2010/24/UE⁽¹⁾ oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010⁽²⁾, należy przekazać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽³⁾. Jako że ustanowienie wykazu państw trzecich jest bezpośrednio związane ze współpracą administracyjną w dziedzinie podatku od wartości dodanej, właściwym jest, by Komisję wspierał Stały Komitet Współpracy Administracyjnej utworzony na mocy art. 58 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010.
- (15) W związku z gwałtownym rozwojem handlu elektronicznego i wynikającym z tego wzrostem liczby małych przesyłek o rzeczywistej wartości nieprzekraczającej 150 EUR importowanych do Wspólnoty państwa członkowskie powinny systematycznie zezwalać na korzystanie z uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu. Uregulowania te mogą być stosowane, kiedy nie korzysta się z procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich. W przypadku gdy państwo członkowskie importu nie przewiduje systematycznego stosowania stawek obniżonych VAT w ramach takiego uregulowania szczególnego, odbiorca końcowy powinien mieć możliwość wybrania standardowej procedury importowej w celu skorzystania z potencjalnej stawki obniżonej VAT.
- (16) Data rozpoczęcia stosowania przepisów niniejszej dyrektywy powinna, w stosownych przypadkach, uwzględniać czas niezbędny na wprowadzenie środków koniecznych do wdrożenia niniejszej dyrektywy oraz czas potrzebny państwom członkowskim na dostosowanie swoich systemów informatycznych do rejestracji, deklarowania i zapłaty VAT.
- (17) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie uproszczenie obowiązków w zakresie VAT, nie może być w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie i tym samym może być lepiej osiągnięty na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (18) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁽⁴⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.

(1) Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1).

(2) Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(4) Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

(19) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2006/112/WE i 2009/132/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2006/112/WE ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2019 r.

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2019 r. w dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 58 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 58

1. Miejscem świadczenia następujących usług na rzecz osób niebędących podatnikami jest miejsce, w którym osoba taka ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu:

- a) usługi telekomunikacyjne;
- b) usługi nadawcze radiowe i telewizyjne;
- c) usługi świadczone drogą elektroniczną, w szczególności usługi, o których mowa w załączniku II.

W przypadku gdy usługodawca i usługobiorca kontaktują się za pomocą poczty elektronicznej, samo w sobie nie oznacza to, że świadczona usługa jest usługą świadczoną drogą elektroniczną.

2. Ust. 1 nie ma zastosowania, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) usługodawca ma siedzibę lub, w przypadku braku siedziby, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w tylko jednym państwie członkowskim; oraz
- b) usługi są świadczone na rzecz osób niebędących podatnikami, które mają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w dowolnym państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, o którym mowa w lit. a); oraz
- c) całkowita wartość, z wyłączeniem VAT, świadczeń, o których mowa w lit. b), nie przekracza kwoty 10 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej w danym roku kalendarzowym ani nie przekroczyła jej w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Jeżeli w trakcie roku kalendarzowego próg, o którym mowa w ust. 2 lit. c), zostanie przekroczony, ust. 1 stosuje się od tego momentu.

4. Państwo członkowskie, na którego terytorium usługodawcy, o których mowa w ust. 2, mają siedzibę lub, w przypadku braku siedziby, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu, przyznaje tym usługodawcom prawo wyboru, aby miejsce świadczenia było określane zgodnie z ust. 1, który to wybór w każdym przypadku obejmuje okres dwóch lat kalendarzowych.

5. Państwa członkowskie podejmują stosowne środki w celu monitorowania, czy podatek spełnia warunki, o których mowa w ust. 2, 3 i 4.

6. Równowartość w walucie krajowej kwoty, o której mowa w ust. 2 lit. c), oblicza się poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny w dniu przyjęcia dyrektywy Rady (UE) 2017/2455 (*).

(*) Dyrektywa Rady (UE) 2017/2455 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych obowiązków wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 7).”;

2) art. 219a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 219a

1. Fakturowanie podlega przepisom mającym zastosowanie w państwie członkowskim uznawanym za państwo dostawy towarów lub świadczenia usług zgodnie z przepisami tytułu V.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 fakturowanie podlega następującym przepisom:

a) przepisom mającym zastosowanie w państwie członkowskim, w którym dostawca lub usługodawca ma siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywana jest dostawa towaru lub świadczona jest usługa, lub, w przypadku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, w państwie członkowskim, w którym dostawca lub usługodawca ma stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu, w przypadku gdy:

(i) dostawca lub usługodawca nie ma siedziby w państwie członkowskim uznawanym za państwo dostawy towarów lub świadczenia usług, zgodnie z przepisami tytułu V, lub gdy jego przedsiębiorstwo w tym państwie członkowskim nie uczestniczy w danej dostawie towarów lub świadczeniu usług w rozumieniu art. 192a lit. b), a osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest osoba, na rzecz której dokonywana jest dostawa towarów lub świadczone są usługi, chyba że nabywca lub usługobiorca wystawiają fakturę (samofakturowanie);

(ii) uznaje się, że dostawa towarów lub świadczenie usług nie odbywają się na terytorium Wspólnoty, zgodnie z przepisami tytułu V;

b) przepisom mającym zastosowanie w państwie członkowskim, w którym dostawca lub usługodawca korzystający z jednej z procedur szczególnych, o których mowa w tytule XII rozdział 6, jest zidentyfikowany.

3. Ust. 1 i 2 niniejszego artykułu mają zastosowanie bez uszczerbku dla art. 244–248.”;

3) art. 358a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) »podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty« oznacza podatnika, który nie posiada siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty.”;

4) art. 361 ust. 1 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) oświadczenie o tym, że podatnik nie posiada siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty.”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2006/112/WE ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. w dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

1) »wewnątrzwspólnotowa sprzedaż towarów na odległość« oznacza dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych przez dostawcę lub na jego rzecz – w tym wtedy, gdy dostawca uczestniczy pośrednio w transporcie lub wysyłce towarów – z państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) dostawa towarów dokonywana jest na rzecz podatnika lub osoby prawnej niebędącej podatnikiem, w przypadku których wewnątrzwspólnotowe nabycia towarów nie podlegają opodatkowaniu VAT zgodnie z art. 3 ust. 1, lub na rzecz każdej innej osoby niebędącej podatnikiem;

b) dostarczane towary nie są nowymi środkami transportu ani towarami dostarczonymi po montażu lub instalacji, z próbnym uruchomieniem lub bez niego, przez dostawcę lub w jego imieniu;

2) »sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich« oznacza dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych przez dostawcę lub na jego rzecz – w tym także wtedy, gdy dostawca uczestniczy pośrednio w transporcie lub wysyłce towarów – z terytorium trzeciego lub z państwa trzeciego do nabywcy w państwie członkowskim, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) dostawa towarów dokonywana jest na rzecz podatnika lub osoby prawnej niebędącej podatnikiem, w przypadku których wewnątrzwspólnotowe nabycia towarów nie podlegają opodatkowaniu VAT zgodnie z art. 3 ust. 1, lub na rzecz każdej innej osoby niebędącej podatnikiem;

b) dostarczane towary nie są nowymi środkami transportu ani towarami dostarczonymi po montażu lub instalacji, z próbnym uruchomieniem lub bez niego, przez dostawcę lub na jego rzecz.”;

2) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 14a

1. Jeżeli podatnik ułatwia – poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki – sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich w przesyłkach o rzeczywistej wartości nieprzekraczającej 150 EUR, uznaje się, że podatnik ten otrzymał i dokonał dostawy tych towarów samodzielnie.

2. Jeżeli podatnik ułatwia – poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki – dostawę towarów na terytorium Wspólnoty przez podatnika niemającego siedziby na terytorium Wspólnoty na rzecz osoby niebędącej podatnikiem, uznaje się, że podatnik, który ułatwia tę dostawę, otrzymał i dokonał dostawy tych towarów samodzielnie.”;

3) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

W drodze odstępstwa od art. 32:

- a) za miejsce dostawy wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość uznaje się miejsce, w którym towary te znajdują się w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu do nabywcy;
- b) za miejsce dostawy w przypadku sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy, uznaje się miejsce, w którym towary te znajdują się w momencie zakończenia ich wysyłki lub transportu do nabywcy;
- c) za miejsce dostawy w przypadku sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich do państwa członkowskiego zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy uznaje się to państwo członkowskie, pod warunkiem że VAT z tytułu tych towarów ma zostać zadeklarowany w ramach procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4.”;

4) skreśla się art. 34;

5) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 35

Art. 33 nie ma zastosowania do dostaw towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich lub antyków, określonych w art. 311 ust. 1 pkt 1–4, ani do dostaw używanych środków transportu, określonych w art. 327 ust. 3, podlegających opodatkowaniu VAT zgodnie z odpowiednimi procedurami szczególnymi.”;

6) w art. 58 skreśla się ust. 2–6;

7) w tytule V dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 3a

Próg dla podatników dostarczających towary, których dostawy objęte są art. 33 lit. a) oraz świadczących usługi, których świadczenie objęte jest art. 58

Artykuł 59c

1. Art. 33 lit. a) oraz art. 58 nie mają zastosowania, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) dostawca lub usługodawca mają siedzibę lub, w przypadku braku siedziby, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu w tylko jednym państwie członkowskim;
- b) usługi są świadczone na rzecz osób niebędących podatnikami, które mają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu w dowolnym państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, o którym mowa w lit. a), lub towary są wysyłane lub transportowane do państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie, o którym mowa w lit. a); oraz
- c) całkowita wartość, z wyłączeniem VAT, dostaw lub świadczeń, o których mowa w lit. b), nie przekracza kwoty 10 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej w danym roku kalendarzowym ani nie przekroczyła jej w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Jeżeli w trakcie roku kalendarzowego próg, o którym mowa w ust. 1 lit. c), zostanie przekroczony, art. 33 lit. a) oraz art. 58 mają zastosowanie od tego momentu.

3. Państwo członkowskie, na terytorium którego znajdują się towary w momencie rozpoczęcia ich wysyłki lub transportu lub w którym podatnicy świadczący usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze radiowe i telewizyjne oraz usługi świadczone drogą elektroniczną mają siedzibę, przyznaje podatnikom dokonującym dostaw lub świadczącym usługi, którzy kwalifikują się na mocy ust. 1, prawo wyboru, aby miejsce dostawy towarów lub świadczenia usług było określane zgodnie z art. 33 lit. a) i art. 58, który to wybór w każdym przypadku obejmuje okres dwóch lat kalendarzowych.

4. Państwa członkowskie podejmują stosowne środki w celu monitorowania, czy podatnik spełnia warunki, o których mowa w ust. 1, 2 i 3.

5. Równowartość w walucie krajowej kwoty, o której mowa w ust. 1 lit. c), oblicza się poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny w dniu przyjęcia dyrektywy (UE) 2017/2455”;

8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 66a

W drodze odstępstwa od art. 63, 64 i 65, w odniesieniu do dostaw towarów, w przypadku których VAT jest płatny przez osobę ułatwiającą dostawę zgodnie z art. 14a, zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce i VAT staje się wymagalny w momencie zaakceptowania płatności.”;

9) w art. 143 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„ca) import towarów, w przypadku gdy VAT ma zostać zadeklarowany w ramach procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 oraz gdy – najpóźniej w momencie składania zgłoszenia przywozowego – właściwemu urzędowi celnemu w państwie członkowskim importu przekazano indywidualny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby zastosowania procedury szczególnej nadany na mocy art. 369q dostawcy lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz;”;

10) w art. 220 ust. 1 pkt 2) otrzymuje brzmienie:

„2) dostaw towarów, o których mowa w art. 33, chyba że podatnik korzysta z procedury szczególnej określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 3;”;

11) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 242a

1. Jeżeli podatnik ułatwia – poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki – dostawę towarów lub świadczenie usług na rzecz osoby niebędącej podatnikiem na terytorium Wspólnoty zgodnie z przepisami tytułu V, uznaje się, że podatnik, który ułatwia dostawę towarów lub świadczenie usług, jest zobowiązany do prowadzenia ewidencji tych transakcji dostawy towarów lub świadczenia usług. Ewidencja ta jest wystarczająco szczegółowa, by umożliwić organom podatkowym państw członkowskich, w których te dostawy towarów lub świadczenie usług podlegają opodatkowaniu, sprawdzenie, czy VAT został prawidłowo rozliczony.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, musi zostać udostępniona drogą elektroniczną zainteresowanym państwom członkowskim na ich wniosek.

Ewidencja ta musi być przechowywana przez okres dziesięciu lat począwszy od końca roku, w którym dokonano transakcji.”;

12) nagłówek rozdziału 6 w tytule XII otrzymuje brzmienie:

„Procedury szczególne dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami lub prowadzą sprzedaż towarów na odległość”

13) w art. 358 skreśla się pkt 1), 2) i 3);

14) nagłówek sekcji 2 otrzymuje brzmienie:

„Procedura szczególna dla usług świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty”;

15) w art. 358a dodaje się punkt w brzmieniu:

„3) »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza państwo członkowskie, które uznaje się za miejsce świadczenia usług zgodnie z tytułem V rozdział 3.”;

16) art. 359 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 359

Państwa członkowskie zezwalają każdemu podatnikowi niemającemu siedziby na terytorium Wspólnoty świadczącemu usługi na rzecz osoby niebędącej podatnikiem mającej siedzibę w państwie członkowskim lub mającej stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu w państwie członkowskim na stosowanie niniejszej procedury szczególnej. Niniejsza procedura ma zastosowanie do wszystkich usług tego rodzaju świadczonych na terytorium Wspólnoty.”;

17) art. 362 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 362

Państwo członkowskie identyfikacji nadaje podatnikowi niemającemu siedziby na terytorium Wspólnoty indywidualny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby stosowania niniejszej procedury szczególnej i powiadamia go drogą elektroniczną o nadanym numerze. Na podstawie informacji wykorzystanych do tej identyfikacji, państwa członkowskie konsumpcji mogą stosować własne systemy identyfikacji.”;

18) art. 363 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) gdy powiadamia on dane państwo członkowskie o zaprzestaniu świadczenia usług objętych niniejszą procedurą szczególną.”;

19) art. 364 i 365 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 364

Podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty korzystający z niniejszej procedury szczególnej przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy usługi objęte niniejszą procedurą szczególną były świadczone. Deklarację VAT składa się do końca miesiąca następującego po upływie okresu rozliczeniowego objętego daną deklaracją.

Artykuł 365

Deklaracja VAT zawiera indywidualny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby stosowania niniejszej procedury szczególnej oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, usług objętych niniejszą procedurą szczególną wykonanych w danym okresie rozliczeniowym, a także całkowitą kwotę odpowiadającą jej VAT w podziale na stawki. W deklaracji wykazuje się również mające zastosowanie stawki VAT i całkowitą kwotę należnego VAT.

Jeżeli po złożeniu deklaracji VAT wymagane są jakiekolwiek zmiany w tej deklaracji, zmiany te zawiera się w kolejnej deklaracji w terminie trzech lat od dnia upływu terminu złożenia pierwotnej deklaracji zgodnie z art. 364. W takiej kolejnej deklaracji VAT wykazuje się właściwe państwo członkowskie konsumpcji, okres rozliczeniowy i kwotę VAT, w odniesieniu do której niezbędne są jakiekolwiek zmiany.”;

20) art. 368 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 368

Podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty korzystający z niniejszej procedury szczególnej nie może odliczać VAT na podstawie art. 168 niniejszej dyrektywy. Niezależnie od przepisów art. 1 pkt 1 dyrektywy 86/560/EWG podatnik ten otrzymuje zwrot zgodnie ze wspomnianą dyrektywą. Art. 2 ust. 2 i 3 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy 86/560/EWG nie mają zastosowania do zwrotów dotyczących usług objętych niniejszą procedurą szczególną.

Jeżeli podatnik, który korzysta z niniejszej procedury szczególnej, jest objęty wymogiem rejestracji w państwie członkowskim w związku z działalnością nieobjętą niniejszą procedurą szczególną, odlicza on – w deklaracji VAT, którą ma złożyć zgodnie z art. 250 niniejszej dyrektywy – VAT poniesiony w tym państwie członkowskim w związku z działalnością podlegającą opodatkowaniu objętą niniejszą procedurą szczególną.”;

21) nagłówek sekcji 3 w tytule XII rozdział 6 otrzymuje brzmienie:

„Procedura szczególna dla wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość oraz dla usług świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, ale nieposiadających siedziby w państwie członkowskim konsumpcji”;

22) w art. 369a dodaje się punkt w brzmieniu:

„3) »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza państwo członkowskie, które uznaje się za miejsce świadczenia usług zgodnie z tytułem V rozdział 3 lub, w przypadku wewnątrzwspólnotowej sprzedaży towarów na odległość, państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy.”;

23) art. 369b i 369c otrzymują brzmienie:

„Artykuł 369b

Państwa członkowskie zezwalają każdemu podatnikowi prowadzącemu wewnątrzspółnotową sprzedaż towarów na odległość oraz każdemu podatnikowi niemającemu siedziby w państwie członkowskim konsumpcji świadczącemu usługi na rzecz osoby niebędącej podatnikiem na stosowanie niniejszej procedury szczególnej. Niniejsza procedura ma zastosowanie do wszystkich towarów lub usług tego rodzaju dostarczanych lub świadczonych we Wspólnocie.

Artykuł 369c

Podatnik zgłasza państwu członkowskiemu identyfikacji rozpoczęcie i zakończenie prowadzenia działalności podlegającej opodatkowaniu objętej niniejszą procedurą szczególną lub zmianę tej działalności w takim stopniu, że nie spełnia on już warunków niezbędnych do stosowania niniejszej procedury szczególnej. Podatnik przekazuje taką informację drogą elektroniczną.”;

24) w art. 369e wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Państwo członkowskie identyfikacji wyklucza podatnika z niniejszej procedury szczególnej w każdym z następujących przypadków:”;

b) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) gdy powiadamia on o zaprzestaniu prowadzenia wewnątrzspółnotowej sprzedaży towarów na odległość i zaprzestaniu świadczenia usług objętych niniejszą procedurą szczególną;”;

25) art. 369f i 369 g otrzymują brzmienie:

„Artykuł 369f

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy kwartał kalendarzowy, niezależnie od tego, czy wewnątrzspółnotowa sprzedaż towarów na odległość objęta niniejszą procedurą szczególną miała miejsce lub czy usługi objęte niniejszą procedurą szczególną były świadczone. Deklarację VAT składa się do końca miesiąca następującego po upływie okresu rozliczeniowego objętego daną deklaracją.

Artykuł 369g

1. Deklaracja VAT zawiera numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 369d, oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, wewnątrzspółnotowej sprzedaży na odległość towarów oraz usług objętych niniejszą procedurą szczególną wykonanych w danym okresie rozliczeniowym, jak i całkowitą kwotę odpowiadającego jej VAT w podziale na stawki. W deklaracji wykazuje się również mające zastosowanie stawki VAT i całkowitą kwotę należnego VAT. Deklaracja VAT zawiera również zmiany dotyczące poprzednich okresów rozliczeniowych, zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

2. Jeżeli w przypadku wewnątrzspółnotowej sprzedaży towarów na odległość objętej niniejszą procedurą szczególną towary są wysyłane lub transportowane z państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie identyfikacji, deklaracja VAT zawiera również całkowitą wartość takiej sprzedaży z podziałem na każde państwo członkowskie, z którego towary są wysyłane lub transportowane, oraz indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej nadany przez każde takie państwo członkowskie. Deklaracja VAT zawiera te informacje dla każdego państwa członkowskiego innego niż państwo członkowskie identyfikacji, z podziałem na państwa członkowskie konsumpcji.

3. W przypadku gdy – poza stałym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim identyfikacji – podatnik świadczący usługi objęte niniejszą procedurą szczególną ma co najmniej jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczone są usługi, deklaracja VAT zawiera również całkowitą wartość tych usług dla każdego państwa członkowskiego, w którym ten podatnik ma miejsce prowadzenia działalności, oraz indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub numer rejestracji podatkowej takiego miejsca prowadzenia działalności, z podziałem na państwa członkowskie konsumpcji.

4. Jeżeli po złożeniu deklaracji VAT wymagane są jakiegokolwiek zmiany w tej deklaracji, zmiany te zawiera się w kolejnej deklaracji w terminie trzech lat od dnia upływu terminu złożenia pierwotnej deklaracji zgodnie z art. 369f. W takiej kolejnej deklaracji VAT wykazuje się właściwe państwo członkowskie konsumpcji, okres rozliczeniowy i kwotę VAT, w odniesieniu do której niezbędne są jakiegokolwiek zmiany.”;

26) w art. 369h ust. 1 akapit drugi zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli dostawy towarów lub świadczenia usług zostały rozliczone w innych walutach, do celów wypełnienia deklaracji VAT podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej stosuje kurs wymiany obowiązujący w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego.”;

27) w art. 369i akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej dokonuje płatności VAT, podając odniesienie do właściwej deklaracji VAT, nie później niż w momencie upływu terminu, w którym trzeba złożyć deklarację.”;

28) art. 369j otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 369j

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej nie może, w związku z podlegającą opodatkowaniu działalnością objętą niniejszą procedurą szczególną, odliczać VAT poniesionego w państwie członkowskim konsumpcji na podstawie art. 168 niniejszej dyrektywy. Niezależnie od przepisów art. 2 pkt 1, art. 3 i art. 8 ust. 1 lit. e) dyrektywy 2008/9/WE podatnik ten otrzymuje zwrot zgodnie z tą dyrektywą.

Jeżeli podatnik, który korzysta z niniejszej procedury szczególnej, jest objęty wymogiem rejestracji w państwie członkowskim w związku z działalnością nieobjętą niniejszą procedurą szczególną, odlicza on – w deklaracji VAT, którą ma złożyć zgodnie z art. 250 niniejszej dyrektywy – VAT poniesiony w tym państwie członkowskim w związku z działalnością podlegającą opodatkowaniu objętą niniejszą procedurą szczególną.”;

29) art. 369k ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej prowadzi ewidencję transakcji objętych niniejszą procedurą szczególną. Ewidencja ta musi być wystarczająco szczegółowa, aby umożliwić organom podatkowym państwa członkowskiego konsumpcji sprawdzenie prawidłowości deklaracji VAT.”;

30) w tytule XII rozdział 6 dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 4

Procedura szczególna dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich

Artykuł 369l

Do celów niniejszej sekcji sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich obejmuje tylko towary, z wyjątkiem wyrobów podlegających akcyzie, w przesyłkach o rzeczywistej wartości nieprzekraczającej 150 EUR.

Do celów niniejszej sekcji i bez uszczerbku dla innych przepisów prawodawstwa wspólnotowego stosuje się następujące definicje:

- 1) »podatnik niemający siedziby na terytorium Wspólnoty« oznacza podatnika, który nie posiada siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty;
- 2) »pośrednik« oznacza osobę mającą siedzibę we Wspólnocie ustanowioną przez podatnika prowadzącego sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich jako osobę zobowiązaną do zapłaty VAT i wypełnienia obowiązków określonych w niniejszej procedurze szczególnej w imieniu i na rzecz podatnika;
- 3) »państwo członkowskie identyfikacji« oznacza:
 - a) jeżeli podatnik nie ma siedziby we Wspólnocie – państwo członkowskie, w którym decyduje się on zarejestrować;
 - b) jeżeli podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej poza terytorium Wspólnoty, ale posiada we Wspólnocie co najmniej jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej – państwo członkowskie, w którym znajduje się stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, w związku z którym podatnik zgłasza, że skorzysta z niniejszej procedury szczególnej;
 - c) jeżeli podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim – to państwo członkowskie;

- d) jeżeli pośrednik ma siedzibę działalności gospodarczej w państwie członkowskim – to państwo członkowskie;
- e) jeżeli pośrednik ma siedzibę działalności gospodarczej poza terytorium Wspólnoty, ale posiada we Wspólnocie co najmniej jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej – państwo członkowskie, w którym znajduje się stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, w związku z którym pośrednik zgłasza, że skorzysta z niniejszej procedury szczególnej.

Do celów lit. b) i e), jeżeli podatnik lub pośrednik posiadają więcej niż jedno stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej we Wspólnocie, są oni związani decyzją o wskazaniu państwa członkowskiego siedziby na dany rok kalendarzowy i dwa kolejne lata kalendarzowe.”;

- 4) »państwo członkowskie konsumpcji« oznacza państwo członkowskie zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy.

Artykuł 369m

1. Państwa członkowskie zezwalają na korzystanie z niniejszej procedury szczególnej następującym podatnikom prowadzącym sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich:

- a) każdemu podatnikowi mającemu siedzibę we Wspólnocie prowadzącemu sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich;
- b) każdemu podatnikowi, niezależnie od tego, czy ma siedzibę we Wspólnocie, prowadzącemu sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich i reprezentowanemu przez pośrednika mającego siedzibę we Wspólnocie;
- c) każdemu podatnikowi mającemu siedzibę w państwie trzecim, z którym Unia zawarła porozumienie o wzajemnej pomocy o zakresie zbliżonym do zakresu dyrektywy Rady 2010/24/UE (*) oraz rozporządzenia (UE) nr 904/2010, prowadzącemu sprzedaż na odległość towarów z tego państwa trzeciego;

Podatnicy ci stosują niniejszą procedurę szczególną do wszystkich swoich transakcji sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich.

2. Do celów ust. 1 lit. b) podatnik nie może ustanowić więcej niż jednego pośrednika w tym samym czasie.

3. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający wykaz państw trzecich, o których mowa w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, a komitetem do tego celu jest komitet utworzony na mocy art. 58 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010.

Artykuł 369n

W przypadku sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, od których VAT deklaruje się na mocy niniejszej procedury szczególnej, zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego następuje, a VAT staje się wymagalny w momencie dostawy. Dostawę towarów uznaje się za dokonaną w momencie zaakceptowania płatności.

Artykuł 369o

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub pośrednik działający na jego rzecz zgłasza państwu członkowskiemu identyfikacji rozpoczęcie lub zakończenie prowadzenia działalności w ramach niniejszej procedury szczególnej lub zmianę tej działalności w takim stopniu, że nie spełnia już on warunków niezbędnych do stosowania niniejszej procedury szczególnej. Informację taką przekazuje się drogą elektroniczną.

Artykuł 369p

1. Informacje, które podatnik niekorzystający z pośrednika musi przedstawić państwu członkowskiemu identyfikacji przed rozpoczęciem korzystania z niniejszej procedury szczególnej, zawierają następujące dane:

- a) nazwę (nazwisko);
- b) adres pocztowy;
- c) adres elektroniczny oraz strony internetowe;
- d) numer identyfikacyjny VAT lub krajowy numer identyfikacji podatkowej.

2. Informacje, które pośrednik musi przedstawić państwu członkowskiemu identyfikacji przed rozpoczęciem korzystania z niniejszej procedury szczególnej na rzecz podatnika, zawierają następujące dane:

- a) nazwę (nazwisko);
- b) adres pocztowy;
- c) adres elektroniczny;
- d) numer identyfikacyjny VAT.

3. Informacje, które pośrednik musi przedstawić państwu członkowskiemu identyfikacji w odniesieniu do każdego podatnika, którego reprezentuje, zanim ten podatnik rozpocznie korzystanie z niniejszej procedury szczególnej, zawierają następujące dane:

- a) nazwę (nazwisko);
- b) adres pocztowy;
- c) adres elektroniczny oraz strony internetowe;
- d) numer identyfikacyjny VAT lub krajowy numer identyfikacji podatkowej;
- e) swój indywidualny numer identyfikacyjny przyznany zgodnie z art. 369q ust. 3.

4. Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub, w stosownych przypadkach, jego pośrednik zgłasza państwu członkowskiemu identyfikacji wszelkie zmiany w podanych informacjach.

Artykuł 369q

1. Państwo członkowskie identyfikacji nadaje podatnikowi korzystającemu z niniejszej procedury szczególnej indywidualny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby stosowania niniejszej procedury szczególnej i powiadamia go drogą elektroniczną o nadanym numerze.

2. Państwo członkowskie identyfikacji nadaje pośrednikowi indywidualny numer identyfikacyjny i powiadamia go drogą elektroniczną o nadanym numerze.

3. Państwo członkowskie identyfikacji nadaje pośrednikowi w odniesieniu do każdego podatnika, dla którego został wyznaczony, indywidualny numer identyfikacyjny VAT na potrzeby stosowania niniejszej procedury szczególnej.

4. Numer identyfikacyjny VAT nadany na mocy ust. 1, 2 i 3 stosuje się tylko do celów niniejszej procedury szczególnej.

Artykuł 369r

1. Państwo członkowskie identyfikacji skreśla podatnika niekorzystającego z pośrednika z rejestru identyfikacyjnego w następujących przypadkach:

- a) gdy podatnik powiadomi państwo członkowskie identyfikacji, że nie prowadzi już sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich;
- b) gdy można w inny sposób stwierdzić, że podlegająca opodatkowaniu działalność tego podatnika w zakresie sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich zakończyła się;
- c) gdy podatnik nie spełnia już warunków koniecznych do korzystania z niniejszej procedury szczególnej;
- d) gdy podatnik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących niniejszej procedury szczególnej.

2. Państwo członkowskie identyfikacji skreśla pośrednika z rejestru identyfikacyjnego w następujących przypadkach:

- a) gdy przez okres dwóch kolejnych kwartałów kalendarzowych nie działał on jako pośrednik na rzecz podatnika korzystającego z niniejszej procedury szczególnej;
- b) gdy pośrednik nie spełnia już pozostałych warunków koniecznych do działania jako pośrednik;
- c) gdy pośrednik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących niniejszej procedury szczególnej.

3. Państwo członkowskie identyfikacji skreśla podatnika reprezentowanego przez pośrednika z rejestru identyfikacyjnego w następujących przypadkach:

- a) gdy pośrednik powiadomi państwo członkowskie identyfikacji, że podatnik ten nie prowadzi już sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich;
- b) gdy można w inny sposób stwierdzić, że podlegająca opodatkowaniu działalność tego podatnika w zakresie sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich zakończyła się;
- c) gdy podatnik ten nie spełnia już warunków koniecznych do korzystania z niniejszej procedury szczególnej;
- d) gdy podatnik ten systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących niniejszej procedury szczególnej;
- e) gdy pośrednik powiadomi państwo członkowskie identyfikacji, że nie reprezentuje już tego podatnika.

Artykuł 369s

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub jego pośrednik przekazuje drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji deklarację VAT za każdy miesiąc, niezależnie od tego, czy sprzedaż na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich była prowadzona. Deklarację VAT składa się do końca miesiąca następującego po upływie okresu rozliczeniowego objętego daną deklaracją.

Jeżeli deklaracja VAT ma zostać złożona zgodnie z akapitem pierwszym, państwa członkowskie nie nakładają do celów VAT żadnych dodatkowych obowiązków ani innych formalności przy imporcie.

Artykuł 369t

1. Deklaracja VAT zawiera numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w art. 369q, oraz, dla każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym VAT jest należny, całkowitą wartość, z wyłączeniem VAT, sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, w odniesieniu do której VAT stał się wymagalny w danym okresie rozliczeniowym, jak i całkowitą kwotę odpowiadającego jej VAT w podziale na stawki. W deklaracji wykazuje się również mające zastosowanie stawki VAT i całkowitą kwotę należnego VAT.

2. Jeżeli po złożeniu deklaracji VAT wymagane są jakiegokolwiek zmiany w tej deklaracji, zmiany te zawiera się w kolejnej deklaracji w terminie trzech lat od dnia upływu terminu złożenia pierwotnej deklaracji zgodnie z art. 369s. W takiej kolejnej deklaracji VAT wykazuje się właściwe państwo członkowskie konsumpcji, okres rozliczeniowy i kwotę VAT, w odniesieniu do której niezbędne są jakiegokolwiek zmiany.

Artykuł 369u

1. Deklaracja VAT sporządzana jest w euro.

Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą wymagać sporządzenia deklaracji VAT w swoich walutach krajowych. Jeżeli dostawy towarów zostały rozliczone w innych walutach, do celów wypełnienia deklaracji VAT podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub jego pośrednik stosują kurs wymiany obowiązujący w ostatnim dniu okresu rozliczeniowego.

2. Przeliczeń dokonuje się zgodnie z kursami wymiany opublikowanymi przez Europejski Bank Centralny na dany dzień lub, jeżeli w tym dniu kurs wymiany nie został opublikowany, stosując kurs wymiany z następnego dnia publikacji.

Artykuł 369v

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej lub jego pośrednik dokonuje płatności VAT, podając odniesienie do właściwej deklaracji VAT, nie później niż w momencie upływu terminu, w którym trzeba złożyć deklarację.

Płatności dokonuje się na rachunek bankowy prowadzony w euro wskazany przez państwo członkowskie identyfikacji. Państwa członkowskie, które nie przyjęły euro, mogą wymagać, aby płatności były dokonywane na rachunek bankowy prowadzony w ich własnej walucie.

Artykuł 369w

Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej nie może, w związku z podlegającą opodatkowaniu działalnością objętą niniejszą procedurą szczególną, odliczać VAT poniesionego w państwach członkowskich konsumpcji na podstawie art. 168 niniejszej dyrektywy. Niezależnie od przepisów art. 1 pkt 1 dyrektywy 86/560/EWG oraz art. 2 pkt 1 i art. 3 dyrektywy 2008/9/WE podatnik ten otrzymuje zwrot zgodnie z tymi dyrektywami. Art. 2 ust. 2 i 3 oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy 86/560/EWG nie mają zastosowania do zwrotów dotyczących towarów objętych niniejszą procedurą szczególną.

Jeżeli podatnik, który korzysta z niniejszej procedury szczególnej, jest objęty wymogiem rejestracji do celów VAT w państwie członkowskim w związku z działalnością nieobjętą niniejszą procedurą szczególną, odlicza on – w deklaracji VAT, którą ma złożyć zgodnie z art. 250 niniejszej dyrektywy – VAT poniesiony w tym państwie członkowskim w związku z działalnością podlegającą opodatkowaniu objętą niniejszą procedurą szczególną.

Artykuł 369x

1. Podatnik korzystający z niniejszej procedury szczególnej prowadzi ewidencję transakcji objętych niniejszą procedurą szczególną. Pośrednik prowadzi ewidencję dotyczącą poszczególnych podatników, których reprezentuje. Ewidencja ta musi być wystarczająco szczegółowa, aby umożliwić organom podatkowym państwa członkowskiego konsumpcji sprawdzenie prawidłowości deklaracji VAT.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, musi zostać udostępniona drogą elektroniczną państwu członkowskiemu konsumpcji i państwu członkowskiemu identyfikacji na ich wniosek.

Ewidencja ta musi być przechowywana przez okres dziesięciu lat począwszy od końca roku, w którym dokonano transakcji.

(*) Dyrektywa Rady 2010/24/UE z dnia 16 marca 2010 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy odzyskiwaniu wierzytelności dotyczących podatków, ceł i innych obciążeń (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 1).";

31) w tytule XII dodaje się rozdziały w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 7

Uregulowania szczególne dotyczące deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu**Artykuł 369y**

Jeżeli, w odniesieniu do importu towarów, z wyjątkiem wyrobów podlegających akcyzie, w przesyłkach o rzeczywistej wartości nieprzekraczającej 150 EUR, nie stosuje się procedury szczególnej określonej w rozdziale 6 sekcja 4, państwo członkowskie importu zezwala osobie przedstawiającej towary organom celnym na rzecz osoby, dla której towary te są przeznaczone na terytorium Wspólnoty, na skorzystanie z uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu w odniesieniu do towarów, których wysyłka lub transport kończy się w tym państwie członkowskim.

Artykuł 369z

1. Do celów związanych z niniejszymi uregulowaniami szczególnymi stosuje się następujące zasady:

- a) osoba, dla której towary są przeznaczone, jest zobowiązana do zapłaty VAT;
- b) osoba przedstawiająca towary organom celnym na terytorium Wspólnoty pobiera VAT od osoby, dla której towary są przeznaczone, i dokonuje płatności takiego VAT.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by osoba przedstawiająca towary organom celnym na terytorium Wspólnoty podjęła właściwe środki w celu zapewnienia opłacenia prawidłowego podatku przez osobę, dla której towary są przeznaczone.

Artykuł 369za

W drodze odstępstwa od art. 94 ust. 2 państwa członkowskie mogą postanowić, że przy stosowaniu niniejszych uregulowań szczególnych stosuje się stawkę podstawową VAT obowiązującą w państwie członkowskim importu.

Artykuł 369zb

1. Państwa członkowskie zezwalają, aby VAT pobierany na mocy niniejszych uregulowań szczególnych był zgłaszany drogą elektroniczną za pomocą deklaracji miesięcznych. W deklaracji podaje się całkowitą kwotę VAT pobranego w danym miesiącu kalendarzowym.

2. Państwa członkowskie wymagają opłacenia VAT, o którym mowa w ust. 1, do końca miesiąca następującego po imporcie.

3. Osoba korzystająca z niniejszych uregulowań szczególnych prowadzi ewidencję transakcji objętych niniejszymi uregulowaniami szczególnymi przez okres ustalany przez państwo członkowskie importu. Ewidencja ta musi być wystarczająco szczegółowa, aby umożliwić organom podatkowym lub celnym państwa członkowskiego importu sprawdzenie prawidłowości zadeklarowanego VAT, oraz musi zostać udostępniona drogą elektroniczną państwu członkowskiemu importu na jego wniosek.

ROZDZIAŁ 8

Kursy wymiany

Artykuł 369zc

1. Kurs wymiany euro w stosunku do waluty krajowej, który należy wziąć pod uwagę w odniesieniu do kwot wspomnianych w art. 369l oraz w art. 369y, jest ustalany raz w roku. Stosuje się kursy wymiany przy zastosowaniu kursu wymiany obowiązującego w pierwszym dniu roboczym października ze skutkiem od dnia 1 stycznia roku następnego.

2. Państwa członkowskie mogą zaokrąglić kwotę w walucie krajowej będącą wynikiem przeliczenia kwot wyrażonych w euro.

3. Państwa członkowskie mogą w dalszym ciągu stosować kwotę obowiązującą w momencie dokonywania corocznego ustalenia kursu przewidzianego w ust. 1, jeżeli po przeliczeniu kwot wyrażonych w euro, przed zaokrągleniem przewidzianym w ust. 2, kwota wyrażona w walucie krajowej zostaje zmieniona o mniej niż 5 % lub ulega zmniejszeniu.”.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie 2009/132/WE

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. w dyrektywie 2009/132/WE skreśla się tytuł IV.

Artykuł 4

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 31 grudnia 2018 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, do dnia 31 grudnia 2020 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2 i 3 niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 1 niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 2019 r.

Państwa członkowskie stosują przepisy niezbędne do wykonania art. 2 i 3 niniejszej dyrektywy od dnia 1 stycznia 2021 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2017 r.

W imieniu Rady

T. TÕNISTE

Przewodniczący
